

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal under udvalgsbehandlingen gerne se på, hvad en forventet sagsbehandlingstid er for Det Sociale Nævn, f.eks. i sådan en klagesag. Men jeg vil tro, at det er noget, der kan gå forholdsvis hurtigt, fordi der netop ikke er nogen, der kan have interesse i, at det indebærer, at sagsbehandlingen forlænges unødigt.

Jeg tror nu også, at kommunerne i de meget komplekse situationer vil vælge at gøre brug af VISO, fordi de netop den vej rundt kan få den viden og den information, der skal til, for at de også får givet borgeren det rigtige tilbud.

Med hensyn til forsyningssikkerheden tror jeg, at det er et fremskridt, at vi i dag får struktureret det, at kommunerne og regionen skal sætte sig sammen og afklare, hvad det er, vi forventer behovet er. Der kommer jo langt mere struktur på det, end hvad der hidtil har været gældende. Deri indgår hele diskussionen om akutpladser og vurderingen af, hvad det er, der er brug for, og der er det vigtigt at understrege, at man indgår rammeaftalen for 1 år, men jo også med et skøn over yderligere 3 år for netop at have en langsigtet planlægning at tage udgangspunkt i.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Tak for en del af svarene fra ministeren. Jeg takker også specielt for svaret om VISO, som bliver en styrelse. Så vidt jeg har læst mig til og har prøvet at tjekke, er det ikke tidligere fremgået. I hvert fald har jeg ikke kunnet læse det, men det er muligt, jeg endnu ikke har genlært fuglenes sprog. En del af diskussionen af VISO kan måske simpelt hen henføre til spørgsmålet om, at det er en styrelse – måske.

Jeg vil også gerne takke for, at pengene forbliver på området, og jeg vil meget gerne have, at ministeren i forbindelse med udvalgsarbejdet, eller hvornår vi nu kan gøre det senere, når alle de der forhandlinger kommer, også vil følge det op og sikre det, så vi kan se det krone for krone, om jeg så må sige.

Jeg vil forfølge spørgsmålet om de 800.000 kr. i udvalget. Jeg synes ikke, det er værd at diskutere her. Men jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren har nogen idé om, hvor mange penge der er sparet væk inden for VISO. Jeg har de tal, ministeren taler om, men jeg spørger, hvor mange der er i dag.

Jeg fik heller ikke svar på – men vi kan også bare stille spørgsmålet i udvalget, det er sådan

set i orden – om man kunne forestille sig nogle særlige handicapråd i tilknytning til regionerne. Det kan godt være ud af nogle af de eksisterende, der er i kommunerne, men vi har ligesom et hul på regionalt plan, synes jeg, for der er dog noget, der skal laves i regionerne stadig væk, hvor det kan være relevant at have handicapperpersoner involveret.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil altså gerne understrege, at der ikke har været tale om en spareøvelse i forbindelse med etableringen af VISO. VISO er noget helt nyt, i og med at der nu bliver lavet sådan en national organisation. Det, der er sket, er, at vi har forsøgt at afdække, hvad der egentlig er på området i dag. Hvad er der i amtet, hvad er der af specialkonsulenter, hvad er der i de forskellige videncentre? Ud fra det er der lavet en vurdering, hvor vi er landet på de tal, som jeg redegjorde for tidligere.

Vi er faktisk i ministeriet i gang med en øvelse, for jeg havde sådan set forudset, at jeg ville få spørgsmål om, hvorfor det nu lige netop er det her antal i VISO. Vi er i gang med en øvelse gående ud på at se, om vi kan synliggøre, hvordan rådgivningen har været på området indtil nu, altså simpelt hen oplyste, hvordan det ser ud i amterne. Det er et større arbejde, og jeg vil understrege, at det har været meget vanskeligt at få et overblik. Det er derfor, jeg fremhæver så markant, at jeg synes, at VISO er en rigtig god nyskabelse. Men det prøver vi at lave, og det vil så komme over til udvalget i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Ministeren svarede ikke på det med handicaprådene, men det er sådan set også okay, for vi kan godt tage det under udvalgsbehandlingen. Jeg vil bare bede ministeren fundere over, hvad man kan gøre på det regionale plan, for der kan også være diskussioner om fornuftig tilgængelighed, og hvad ved jeg, i sammenhæng med det regionale plan f.eks. i forbindelse med sygehusvæsenet.

Det andet, jeg så vil bede ministeren overveje, er den ædle kappestrid. Hvis jeg skal tage det som konkret udgangspunkt her, vil jeg nævne, at vi jo skal have nogle redegørelser fra kommunerne i de første år. Den første kommer først i 2008, var det vist, senest 1. maj 2008. Der kunne